

Crisi. És la paraula de moda al sector del ciment. I Marina d'Or no se n'escapa: acaba d'acomiadar 300 treballadors i ha alentit la construcció d'apartaments. L'expansió per la Plana Alta sembla arribar a la fi i la seua capacitat financera se'n ressent.

Les turbulències immobiliàries sacsegen també Marina d'Or

Marina d'Or, la intractable, la totpoderosa, la incontestable, és en crisi. L'empresa de Jesús Ger és una més de les víctimes de la desacceleració que travessa el sector de la construcció, que ha passat de proclamar-se locomotora de l'economia a miolar les seues penes.

L'alentiment de la venda d'habitatges ha esdevingut més intensa a les segones residències, allí on pot fer més mal a Marina d'Or: la firma de Castelló basa l'oferta, únicament i exclusivament, en la venda d'apartaments per a passar les vacances. La conjuntura actual ha tingut com a conseqüència més imme-

diata l'acomiadament d'almenys 300 treballadors i l'alentiment en la construcció de blocs d'apartaments.

Diverses fonts consultades per aquest setmanari assenyalen que la crisi va començar a notar-se aquest estiu en forma d'acomiadaments. Marina d'Or havia estat, des de la implantació a Orpesa, una màquina de crear ocupació: obrers, hostesses, teleoperadores, cambrers, netejadors... fins a establir una plantilla d'un es 3.000 persones, la majoria immigrants. Des de fa quatre mesos, però, els acomiadaments de personal s'han fet habituals, i ja han afectat 300 treballadors i treballadores procedents sobretot de seccions com màrqueting, oficines, hostaleria o vendes. Així doncs, la secció de telemàrqueting ha passat d'una plantilla de 100 treballadors a 40, segons una persona que coneix l'empresa per dins. Marina d'Or no confirma ni desmenteix aquests acomiadaments i es defensa assegurant que "cada any s'acaben contractes de treballadors, al final de la temporada turística alta".

Al poble d'Orpesa, la sensació és diferent. "Des de fa uns quants mesos, et vénen a demanar faena cada dia", assegura l'encarregada d'una empresa de reformes situada dins el municipi-

Marina d'Or no és Llanera. O sí?

"Marina d'Or té una bona salut financera; millor que mai", eren les paraules de Jesús Ger, reproduïdes a cinc columnes en anuncis col·locats als principals diaris del País Valencià, el dia 13 propassat. En un acte convocat per celebrar els 25 anys de Marina d'Or i davant directius i càrrecs intermedis, Ger volia deixar clar, sense dir-ho explícitament, que Grupo Marina d'Or no és Llanera, empresa de la construcció que va presentar suspensió de pagaments fa dos mesos.

Tanmateix, l'optimisme de Ger contrasta amb les dades del compte de resultats de 2005 de la seua empresa insigne, Construcciones Castellón 2000, a través de la qual es financen totes les operacions immobiliàries (compres de terrenys, venda d'apartaments, construcció...). D'acord amb les dades dipositades al registre mercantil, els beneficis de Construcciones Castellón 2000 es van reduir ostensiblement entre 2004 i 2005, i van passar de 54 milions d'euros a 12. Això, segons un expert consultat per EL TEMPS, "el podria col·locar en situació de pèrdues durant l'exercici d'enguany". Ahora, l'empresa constructora comptava amb uns fons propis —els fons que permeten

d'encarar l'activitat i les obligacions diàries a curt termini— de 54 milions d'euros. Aquesta xifra contrasta amb l'important volum de préstecs contrets amb entitats financeres. Construcciones Castellón té deutes a llarg termini per valor de 114 milions d'euros i de 443 milions a curt termini (a tornar en un any, dels quals 286 milions es deuen a entitats de crèdit). Aquest volum, tenint en compte els fons propis, deixa l'empresa de Ger en una situació "molt delicada", segons l'expert esmentat. Les entitats amb què Ger té contrets préstecs són el Banc Sabadell, la Caixa, Banco Pastor, Caja Madrid i Banco Popular. A més, segons una persona molt vinculada al sector de la construcció de Castelló, fa quatre mesos que s'hi va donar entrada a Bancaixa, cosa que trencaria el tradicional recel mostrat per bancs i caixes valencianes a participar en qualsevol projecte que tinguera la signatura de Ger.

De les dades dipositades al registre mercantil, també se'n desprèn que Jesús Ger, que ha exercit càrrecs de responsabilitat a 32 empreses, va obtenir 10 milions d'euros en dividendes l'any 2005, en qualitat d'administrador i accionista únic de Construcciones Castellón 2000.

V. T., amb informació d'AIP

La imatge que projecta Marina d'Or a la publicitat no és sempre la que el visitant es troba fent-hi una passejada.

pi. Els acomiadaments no han estat l'única via amb què Marina d'Or ha volgut encarar la nova situació. Segons Comissions Obreres de Castelló –que calcula que hi ha més de 300 nous desocupats–, operaris fixos amb set anys o vuit d'experiència que sempre havien treballat als tallers, han estat traslladats a l'obra, i ningú no els ha comunicat quin serà el seu futur immediat. Igualment, a alguns càrrecs intermedis els han presentat una *llista de preferències*, amb què els inviten a traslladar-se a treballar a qualsevol de les oficines que Marina d'Or té repartides pel món. “O te'n vas, o et despatxem”, explica un veí d'Orpesa. Contràriament, l'empresa adueix que aquestes llistes de preferències “formen part dels programes de promoció interna dels treballadors”.

Una empresa no tan exemplar. A l'ajust de plantilla actual, s'hi afegeix una política laboral que, durant aquests darrers anys, ha tingut punts foscos. Segons denunciïn des de la Federació

de Comerç, Hostaleria, Comerç i Joc de Comissions Obreres a Castelló, es tracta d'una de les empreses més opaques del País Valencià, fins al punt que aquest sindicat té vedada l'entrada a les seues instal·lacions. CCOO no té notícies ni tan sols que els treballadors disposen d'un comitè d'empresa que els represente davant la direcció i suposen que, si hi és, “deu ser format per persones imposades per l'empresa”.

I a fe que hi hauria raons per a comptar amb un comitè d'empresa, si tenim en compte la llista d'irregularitats laborals que ha catalogat el sindicat: persones que són despatxades per no haver anat a treballar quan l'empresa els havia suggerit verbalment que agafaren una setmana de vacances; comiats en què Marina d'Or adueix una disminució en el rendiment i intenta negociar la liquidació a la baixa; abusos en el nombre d'hores treballades... I més: nòmines que disminueixen sense avisar els treballadors, intents de renegociar a la baixa els contractes... El cas més escandalós, però, es va

registrar al maig de l'any passat, quan la policia va destapar una xarxa de contractació il·legal d'immigrants que afectava seixanta treballadors d'una de les empreses subcontractades de Marina d'Or.

Alguns d'aqueixos treballadors, una volta regularitzada la situació, potser s'han trobat que Marina d'Or no els ha renovat el contracte. Perquè si l'ajust de plantilla s'ha notat a les oficines, no s'ha notat pas menys a l'obra. Tanmateix, en aquest cas, resulta difícil d'avaluar el nombre de persones afectades, perquè no hi ha comiats pròpiament, sinó contractes per obra a empreses subcontractades que, al contrari que fins ara, ja no es renoven per fer nous edificis.

“La desacceleració del sector de la construcció a Espanya és una circumstància evident d'àmbit general, que també ens afecta a nosaltres”, admeten des de Marina d'Or. “Partint d'aquest fet, és lògic que una bona política empresarial ens faça adaptar el ritme de les obres a la demanda exist-

RAFA GIL

Les "fabuloses platges" de Marina d'Or ja no semblen prou reclam per a atraure els compradors, que fins ara procedien majoritàriament del centre de la península Ibèrica.

tent. No construïm per col·leccionar habitatges, ni per poder especular d'ací a uns quants anys, quan els preus es recuperen", expliquen. D'aquesta manera, Marina d'Or ha deixat de ser l'imperi del preu fet, on en un mateix apartament i alhora podien treballar-hi lampistes, electricistes i pintors, i ha començat a afeblir un ritme de construcció que, fins ara, havia semblat un tren sense frens. L'empresa no vol especificar si s'ha aturat la construcció de cap bloc, però, segons un encarregat d'obra de la firma, en aquests moments hi ha un sol edifici en marxa, i la cosa normal fins ara era que n'hi hagueren tres o quatre.

La causa que la construcció s'haja aturat és la reducció de vendes. L'enorme presència mediàtica i promocional de la firma havia propiciat que fins ara fóra una màquina de vendre apartaments: hi havia blocs on es venien tots els apartaments abans de posar-hi la

primera pedra. Els compradors majoritaris han estat, des de l'inici, famílies de classe mitjana-baixa de Madrid i el centre de la península, enlluernats per la visió paradisiàca de Marina d'Or que els arribava a través de la televisió. Les vacances somiades a l'abast de tothom. A Fitur 2005, la fira del turisme de Madrid, van arribar a vendre 100 apartaments en una setmana. L'agressiva campanya de captació de clients, consistent a telefonar indiscriminadament a gent per oferir-los un cap de setmana gratis a la costa castellonenca, també va tenir fruits, fins al punt que "hi havia gent de Galícia que et comprava un apartament sense haver estat mai de la vida a Orpesa", explica una jove que treballava a la secció de telemàrqueting.

Però això s'ha acabat. Si aquests darrers anys la venda mitjana anual d'apartaments havia estat entre 1.500 i 1.800 apartaments, enguany Marina d'Or "només ha venut" al voltant de 350 apartaments. A més, ja s'ha tancat una oficina de venda, la de Còrdova. El principi de la fi? Segurament, seria massa catastrofista presentar-ho així, però els ideòlegs d'aquest invent multicolor anomenat Marina d'Or tenen bones raons per a preocupar-se.

La història del propietari de Marina d'Or, Jesús Ger, és més pròpia d'aquells embafadors films ianquis que ens parlen de les virtuts del somni americà. L'única diferència és que el misteriós senyor Ger ha acomplert el seu somni de Castelló estant, on va emigrar inusualment des de Barcelona, la ciutat que el veié néixer el 9 de març de 1945. Però quan es va escodrinyant en el passat de les persones les coses sembla que comencin a prendre sentit i les nebuloses llegendes deixen pas a una prosaica realitat. L'equip d'investigació d'AIP ha tingut accés a un important volum d'informació que situa el personatge als seus orígens, ja carregats d'ambicions.

Jesús Ger, des de jove, va sentir debilitat per l'electrònica, i era ben traçut reparant tota mena d'aparells. Al mateix temps que adobava electrodomèstics quan amb prou feines tenia vint anys, va començar a interessar-se per l'electrònica, cosa que el duqué a treballar en un servei de reparació de televisors de la marca Grundig, aquells que eren en color i a l'abast de molt pocs.

Però la seva ambició anava més lluny i anhelava ésser ric i poderós, fart de veure els fums amb què s'estarrufava la seua clientela adinerada. Així doncs, va reunir un petit capital després d'uns quants anys de treball i el va invertir en un nou negoci: la fabricació de matallassos i somiers de la marca Pullmar. Pullmar va ser la primera empresa amb nau industrial que s'obria a Castelló i va convertir el seu entorn en el primer polígon industrial, conegut popularment per *polígon Pullmar*.

En aquesta aventura sempre va comptar amb un amic fidel, Federico Miguel Rivas García, que s'encarregava de la comptabilitat del negoci, el mateix Federico que avui continua essent la seva mà dreta al capdavant de Marina d'Or. Federico Rivas, nascut el 23 de març de 1944 a Soneixa (Alt Palància), és detectiu privat de professió i titular de la targeta d'identificació personal (TIP) de la Direcció General de la Policia amb el número 209. La seva esposa, Maria Lidon Renau Valls, nascuda el 1950 a Castelló, també és detectiva amb la TIP 1.168, i ambdós són propietaris de l'agència Detectius

V. Tena

CCOO té l'entrada vedada a Marina d'Or, segons denuncia el sindicat